

dette Uheld fremkaldt Brokfstade. Denne har forøget hans Svagelighed, saaledes at det ikke er ham muligt at paatage sig noget Arbejde, der medfører endog blot den mindste Anstrengelse. Paa et Andragende til Krigsministeren om en aarlig Understøttelse, er der under 15de Januar 1897 bleven resolveret, at da Andrageren var over 60 Aar gammel og formentlig berettiget til Alderdomsunderstøttelse, var der ingen Grund til at bevilge hans Andragende. Han beder nu om, at Folketinget vil forhjælpe ham til en aarlig Understøttelse i Lighed med, hvad der er tilstaaet andre Arbejdere, der paa Grund af Alder ere afgangne fra Laboratoriet.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Krigsministerens Undersøgelse.

74. Fra Enkefru C. Brummerstedt af Kjøbenhavn, Enke efter Kaptajn C. Brummerstedt, om en forhøjet aarlig Understøttelse. (Indbragt den 30te Januar 1897 af Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds, Zahle.)

Andragerindens Mand deltog i sin Tid som frivillig i den første Slesvigske Krig og saaredes haardt i Stedslaget, saa at han maatte tilbringe 2½ Aar paa Hospital. Han avancerede til Premierløjtnant, blev Ridder af Dannebrog samt fik i 1893 et Afstøds-patent som Kaptajn. I Sommeren 1896 døde han. Ved hans Død var hans Enke saaledes stillet, at hun aarlig havde i Overlevelsesrente og Livrente 120 Kr., fra Landbrugsministeriet 150 Kr. samt fra Centralkomiteen foreløbig 50 Kr. Hun henvendte sig da til Krigsministeriet, hvor hendes afdøde Mand havde arbejdet i ca. 20 Aar, og opnaaede en aarlig Understøttelse paa 54 Kr. Da hendes aarlige Indtægter ere utilstrækkelige til selv det tarveligste Livsophold, naar ogsaa Husleje skal udredes deraf; beder hun om, at Rigsdagen i Betragtning af, at hendes afdøde Mand virkelig har bragt Ofre i Fædrelandets Tjeneste, vil forhjælpe hende til en større aarlig Understøttelse. Et enslydende Andragende er indgivet til Krigsministeren.

Da intet Svar foreligger fra Krigsministeren, gør Udvalget ingen Indstilling.

75. Fra Unger Cathrine Nielsen af Kjøbenhavn, Enke efter Smedkersvend D. Nielsen, om Pension. (Indbragt den 30te Januar 1897 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds, Alf Christensen.)

I Oktober 1848 indgik Andragerinden Ægtefælle med Lars Larsen Brødregaard, Rustvognskuff hos Enkedronning Caroline Amalie. Ved hendes Mand's Død i 1869 blev der tillagt hende Pension, men denne bortfaldt, da hun i November 1874 indgik Ægtefælle med Smedkersvend D. Nielsen. Denne afgik ved Døden i 1877 uden at efterlade sig nogen som helst Formue. Andragerinden anede ikke, at det nu kunde nytte at forsøge paa igen at faa den Pension, hun tidligere havde faaet, og forsøgte ikke derpaa. Havde hun gjort det, vilde den sikkert ikke være bleven nægtet hende, og hun vilde være bleven medoptaget i Loven af 27de Juni 1881. I alt Fald blev en anden ligestillet Enke, Rust Holtes Enke, optagen paa denne Lov. Denne Enke giftede sig senere og mistede derved Pensionen, men har, saa vidt vides, atter faaet den efter sin anden Mand's Død. Andragerinden maa herefter formentlig have et Retfærdighedskrav paa den ansøgte Pension, hvad enten denne beregnes fra hendes anden Mand's Død, den 9de April 1877, eller kun for Fremtiden. Pensionens Størrelse kan Andragerinden, hvis Sukommelse er svækket i hendes høje Alder, 75 Aar, ikke nøjagtig erindre, og denne har heller ikke ad anden Vej kunnet faas bestemt oplyst, men den maa antages at have udgjort mindst 130 Kr. om Aaret. Efter at der under 16de September 1890 er givet Afslag af Finansministeren paa et lignende Andragende, forventes nu ved Folketingets Bistand den nævnte Pension atter tillagt Andragerinden enten fra 9de April 1877 eller for Fremtiden, eventuelt ogsaa en Gang for alle, et Beløb bevilget hende.

Udvalget gør ingen Indstilling.